

Tractatus tercius

mini magnitudinē intelligit et p̄dicat. Assu-
mit insup creaturas alias. immo et seipsam
quasi materiā significatiōis diuine maiesta-
tis. deniq; in omnib; sicut i fistulis organo-
rum certificationis spūsancto flante decan-
tat. ¶ Discipulus. Bonuz est nos hic esse.
Sed vocat sequens versiculus de humili-
tate Marie. Jam h̄o tardior hora differre
suadet ad matutinū diei sequentis. Nos i-
terim proprijs intendamus officijs.

Finit secundus tractatus.

Sequitur tractatus

tercius dramaticus in cantico Marie. de
reſpectione humilitatis sue p̄ notulas. cxx.

Notula prima

¶ **Q**uia respexit humilitatē ancil-
le sue. ¶ Discipulus. Hic su-
mus / hic prorinus ab soluēda
est questio altera die proposi-
ta / sed dilata. Cur beata mater
causam magnificationis dñi cum exultatio-
ne spiritus in deo saluari suo / cecinit essere
specione humilitatis sue a dño. Exultauit
inquit spūs meus i deo saluari meo. Et tā-
q; ratio quereret ab ea / mor subiūgit Quia
respexit humilitatē ancille sue. ¶ Magister.

Doctraz formas questionē / cui neq; p̄fecte
dari rō sine rñsio / nisi respectus dñi cā pri-
p̄scrutef. q̄ nō nisi amor inuenit. ¶ Discipu-
lus. Consentio. Fiat hoc prius notū. silr
et quod ē obiectū suū. ¶ Magister. Ocul⁹
vulnerans spōsam oculis ē amoris / q̄ nul-
lus acutior. null⁹ penetrabilior. null⁹ ad in-
timi cordis vulnerationē efficacior dici p̄r.
vulnerasti cor meū / ait spōsa / i vno oculorū
tuorū. Nō alit ē de oculo spōsi respectu spō-
se. Quia respectus amorosus spōsi sanciat
spōsā / vt exclamet vulnerata charitate ego
sum. vel amore lāgueo. Hoc ē p̄cipuū i spō-
sa vel i sponso membrū. Un̄ sponsus cū lau-
daret spōse pulcritudinē / dicit. Quā pulcra
es amica mea / q̄ pulcra. Vox subiūnit.
Oculi tui columbarū. Et qd p̄ columbā in-
telligis. si nō amorē simplicē. In columba
em̄ spūsanctus cui appropriat amor / sepi⁹
apparuit. Sic postmodū sponsa insinuans
filiab; hierl̄m pulcritudinē dilecti sui. opati-
onē posuit eandē dicēs. Oculi ei⁹ sic colūbe
desup riuulos aquarū que lacte sunt lore. et
resident sup fluēta plenissima. Hinc est illa
duorum mutua postulatio. videri. s. et vide

re. Audiamus modū. Sane dilecta nup̄ cō-
sopita inter brachia sponsi / qui adiurauerat
filias hierl̄m p̄ capreas ceruosq; cāporū. eo
q̄ sunt aialia satis alacria mūdāq; . et solitu-
dinis amica / p̄spicaciūq; oculorū. Ad iura-
uerat inquā / ne suscitaret neq; euigilaret di-
lectā / donec ipsa veller. Tunc velut elapsus
ad horā dilectus regredit̄ ardens videre spō-
sam et alloqui / qd latere nō potuit sponsam.
cuius p̄ amorē cor euigilat. Exilit igitur et
dicit. Vox dilecti mei rē. Hec est vox amici
mei. Conuersis confestim oculis exclamat
Ecce ipse venit saliens i montib; et trāsiliēs
colles. Et cur obsecro salit et trāsilit / nisi ze-
lo sponse vidēde tot⁹ rapit atq; tripudiat ad
silitudinē capree. h̄nuliq; ceruorū. Lasciu-
ens. alacris et iocund⁹. Nihilomin⁹ tanq; ze-
loripus explorator et verecūdus amator. nō
irrupit cubiculū sponse. sed stat post pari-
etē respiciens p̄ fenestrā. p̄spiciēs p̄ cācellos.
Deniq; blanditur dicēs Surge p̄pera ami-
ca mea. columba mea. formosa mea et veni.
Sequit̄ post verni t̄pis gratā descriptōem.
q̄ nouā signat gratiaz infusionē. aduersita-
te depulsa. Osēde mihi faciē tuam. Sonet
vox tua in aurib; meis. Vox em̄ tua dulcis.
et faciēs tua decora. ¶ Discipulus. Perspi-
cui fecisti desiderū qd habet i cānticis spon-
sus et sponsa se vidēdi. qm̄ visio nūcius est p̄-
cipuus amoris cordialis. Ubi ē amor / ibi ē
oculus. Nihil amore amabilius. Dabo ti-
bi (dicit Seneca) poculum amatorū sine
herbis absq; veneficijs. Si vis amari ama
Hoc in amatorib; etiā fetidissimis locū h̄z.
quāto efficac⁹ in pulcerrimis. ¶ Magister. ¶
Hic respect⁹ dei Mariam hūilē iure traxit
ad amorē suū. vt tota nedū gauderet. sed p̄
amoris magnitudine spūaliter exultaret. id
ē extra se saltaret i dilectū. Hic etiā respect⁹
corpalis i infantulo Iesu / solabat̄ oēs illius
peregrinatōis laboriosissime dolores et an-
gustias Sic in puericia. sic i adolescētia do-
nec in cruce vidit extēsum. q̄ visa est semel ab
eodē. vñ p̄rāsit gladi⁹ acerbissime passionis
amorosissimū cor vtriusq;. Pensent amico-
rū corda / quāto intolerabiliter anxi⁹ fuit h̄
respect⁹ q̄ dici neq; verbis. neq; sc̄ptis inse-
ri. ¶ Discipulus. Superst̄ h̄o declarādū qd
vel quale sit amoris subiectū. ¶ Magister.
Uideoz mihi phas dicere q̄ pulcritudo vel
pulcrū. Nihil em̄ amat sub ratione pulcritudinis
et pulcri vel speciosi vel formosi. Hinc dicit̄

est de sapia. q̄ pulcritudines illi? admirabilis
 oculus. ¶ Discipulus. Nunquid diuersa vel
 aduersa est ppositio tā phis q̄ theologis po-
 nentibus bonū esse quod omnia appetunt. et
 ita ratio boni vel appetibilis ē amoris ob-
 iectū. ¶ Magister. Dulce sunt rōnes appe-
 tibilis q̄ in vnā conueniūt pulcritudis.
 sicut et boni et finis et puenientis vlt pfecti vlt
 beatitudinis rationē. ¶ Discipulus. Expo-
 ne sequēter q̄ ē ratio pulcritudinis vel pul-
 cri. ¶ Magister. Pulcritudo fm Aug. est
 equalitas numerosa. ¶ Discipulus. Estigi-
 tur pulcritudo in sola quātitate / cū numer?
 sit spēs quātitatis. ¶ Magister. Accipitur
 hec eq̄litas nedū ex rōne molis corpalis sed
 pfectōis spūalis. Sicut numerus nō p quā-
 titate discera realiter. sed formaliter fm ali-
 quos. Sed vel probabilius fm alios soli?
 rōnis. qualis in deo psonisq̄ diuinis inue-
 nit. q̄ alia rōne et idea dditus est homo. alia
 equus fm Aug. et hoc fm modū intelligen-
 di diuinā essentiā / p relatiōes ad creaturas. si-
 ue sit iste modus intelligēdi in intellectu diui-
 no. siue sit solū in intellectu angelico. ¶ Di-
 scipulus. Sufficit hec rērigisse de diuina
 pulcritudine p verificatiōe diffinitōis illius
 pulcritudo est equalitas numerosa. Nūc
 adapta pulcritudines sponsi et spōse quales
 posuit Salomon i cānticis. simul aptū faci-
 ens de differentijs taliū noim. pulcrū. formo-
 sum. suauē. speciosū. decorū. Rursus de no-
 mib; sponse q̄ ē amica. soror. colūba. imma-
 culata. tora pulcra. et ita psequēter p singula
 mēbra discurre tā spōsi q̄ spōse. ¶ Magister
 Rērigis q̄ sua plicitate fastidius. vel sua
 breuitate poterit obscuritatē afferre. nisi for-
 tassis inuenires compendū. ¶ Discipulus.
 Placer inuenias. ¶ Magister. Ecce tot
 p manib; habent et positōes doctoz. tot si-
 militudinū hic positaz. tot insup distinctio-
 nes p qualibet dictione magistrales. tot de-
 mū quadruplicis sensus scripturarū adapta-
 tiōes ad diuersa spiritaliū genera nuptiaz.
 Supponam hec oīa nobis. et pauclus d
 pulcritudine spōsi et spōse. et dei et aīe silitudi-
 nes hic positas elucidare curem?. Dicētes i
 p̄mis. q̄ formositas et speciositas. et pulcri-
 tudo. et decor. frequēter accipiunt synonyme
 Nihilominus pulcritudo vltra formosita-
 tem dicere videt quādā coloris suauitates.
 cuius defectus nō tollit formā. Nigra sum
 inquit sponsa. sed formosa. Decor aut refer-
 tur ad modū et decentiā gestus et ornat? / cuz

quādā iocunditate. leticia vel alacritate vul-
 rus / toriusq̄ corpis gestus. Porro speciosi-
 tas oīa siml dicit / vt ibi. Speciosus forma
 p filijs hoīm. Et illud. Species priami / di-
 gna est impio. Exemplū in imagine / cuius
 possem? p̄ma lineamēta considerare. q̄ nūc
 rosa sit sub equali pportōe formata. et formo-
 sitas inde resultat. Considerem? scdo colo-
 res supinductos accōmode singul lineamē-
 tis / vñ reddit pulcrior forma. Cōsiderem?
 tercio in imagine viuente / alacritatē faciei et
 oculorū leticiam et decentiā. et in omni gestu
 modestiā. Sic ait poeta de venere p Enea.
 Et letos oculis afflarat honores. Et dicit
 vulgo Leste dame est de bel mam treugz est
 byen adueniant. el est simple et toyē. Note-
 mus vltra q̄ pulcritudo picture vel imagis
 refert ad ipsam tabulā q̄ proinde pulcra no-
 minat. Addamus p̄reca / q̄ pulcritudo ma-
 xime refert ad exemplar. si p oīa conformis
 est imago vel exemplatū suo exemplari sicut
 cet exēplar istud turpissimū. Sic dicim? bu-
 fonis imaginē inde pulcrā. sic bubonis et ve-
 spertilionis. Ecce inqunt bufonē pulcre pi-
 ctū. Pater p̄inde rō cur simia d̄r turpissima
 cui? tū figura proxima ē pulcerrime figura-
 rū. s. humane. At vero q̄ deficit ab imitatōe
 pfecta / reputat inde turpior / quo imitatōne
 videbat primior. Quib; ita notatis de pul-
 critudine generalit / facilis est applicatio ad
 pulcritudinē aīe ratiōnalis spūalis. q̄ imago
 est b̄ndictissime trinitatis. i qua potētie tres
 p̄ncipales anime. s. memoria. intelligentia et
 voluntas. sunt tanq̄ lineamēta qualia sunt
 indelibiliter imp̄ssa. nec tollit etiā a damna-
 tis. Ceterum dona gratiarū variarū. virtu-
 tū. donozū. beatitudinū. sunt sicut colores
 supinducti. Rursus opatōes inde proueniē-
 tes / decorē supaddunt. Tandē in omī pul-
 critudine spiritali / tāto beate trinitatis ima-
 go formosior est et pulcrior / et habens pl? de-
 coris. quanto repitur suo exemplari. scz eidē
 beate trinitati conformior. Et aduerso autē
 de turpitudine. deformitate. despectu. dede-
 core / stat sentiendū. ¶ Discipulus. Natu-
 ram pulcritudinis ad oculū (sicut dicit) ostē-
 disti. et q̄ turpis est ps q̄ suo toto nō congru-
 it. pulcritudoq̄ torius ex vniuersa partium
 multitudine confurgit. restat exponere pul-
 critudines membrorū singulorū. Sed an-
 tea differe oīm distinctōes vocabulorū. ami-
 ca. sponsa. soror. colūba. dilecta. quoniam de
 alijs aīe noib; / satis constat ex premissis. vt
 2b 4

Tractatus tercius

q̄ ē speciosa. formosa. Tota pulcra ⁊ imacu-
lata. q̄ bñ colorata ⁊ munda p̄ oia. ¶ **Dḡ.**
Amica dicit̄ et munda cōicatōe secretorū/
q̄si animi custos v̄ altera mea. cui⁹ ē idē vel
le ⁊ idē nolle cū amico. Sponsa dicit̄ p̄pter
spem fecūditatis plis. vt̄ sint vnū p̄ncipiū i
pductōe ⁊ educatōe filioꝝ. nō q̄ sit iā matrū
moniū ⁊ summātū. Aliqñ dicit̄ p̄m̄ ⁊ nu-
pta. sed i spe sicut̄ p̄tracta. Spōsalia a spon-
deo es. q̄ suis vnū qñq̄ recipiat̄ pro altero.
Soroꝝ appellat̄ p̄pter nature p̄formitates.
maxime post̄ incarnatōz. Aut si ad angelos
q̄z trāsserat̄. diceret̄ nature conformitas nō
vnū uoca. nec penit̄ equoca. s̄ analogā. p̄p̄
silitudinē beatissime trinitatis. Un̄ noiat̄ eri-
am alibi filia. vt̄ ibi. Audi filia ⁊ vide. Et fi-
lia h̄rlm. q̄z inhabitat̄ pacifice ciuitatē. Et
filia syō. p̄pter speculatōz diuinoꝝ. Et filia
p̄ncipis. Colūba d̄z p̄p̄ inhabitat̄ in ipsa
sp̄s̄s̄cti plenitudinē. Dilecta dicit̄ vltra ami-
cā. q̄ sit amor electōe genit̄ vel nutritus.
¶ **Discipulus.** Redi nūc ad pri⁹ quesitū. et
de mēbris singul. ¶ **Dḡ.** Redeo. propo-
nēs p̄regula vel clauē dicēdoꝝ. q̄ nihil i cā-
ticis positū repies. nisi quatin⁹ facit̄ ad pul-
critudinē. ⁊ seq̄nter ad amorē fm̄ alterū ge-
nus cāe q̄druplic. efficiēt̄. material. forma-
lis ⁊ final. Nō idcirco quispiā errauerit si di-
perit̄ subiectū cāticōꝝ esse. vel amorē pulcri-
tudinis v̄ pulc̄z amorē. Qd̄ vtiq̄ sapia vi-
dit̄ q̄ duo p̄iur̄ dicēs. Ego m̄ pulcre dile-
ctōis. Protin⁹ q̄ dū occurrit tibi p̄bū aliq̄d
in cāticis / si nō sonet pulcritudinē / i cortice
trāssumptōis. decorica illud vel enuclia. q̄
usq̄ decor amabil. et amor decorus. pulcer
atq̄ formosus emineat. ¶ **Discipul⁹.** Eni-
tar. Sed qd̄ ex istis inferendū cēses. vtrū co-
gnitio sit speculatiua vel practica? ¶ **Dḡ.**
Totquet multos / diuersus practice ⁊ spe-
culatiue modus accipiendi. ¶ **Discipulus.**
Da modum qui tibi probabilior apparet
¶ **Dḡ.** Diffinit̄ Aris. intellectū speculati-
uū. q̄ ē solū respectu veri vt̄ vez est. Intelle-
ctus p̄o practico dicit̄ p̄fesse se habēs appeti-
tū. i. p̄formis ⁊ p̄fessus i appetitū. cui⁹ obie-
ctū ē nō solū vez sub rōne veri / s̄ sub rōne
boni. Deinde p̄cludit̄ q̄ metaphisica ē tm̄
speculatiua. ars autē ⁊ prudētia sunt p̄ctice.
q̄z respiciūt volūtātē respectu factibiliū vel
agibiliū. nec s̄sūt i intellectiua cognitōe so-
la. S̄z theologia scrutat̄ p̄fundi / q̄ sup̄maz
sciaz seipsam asserit. ⁊ i dei dilectōe sup̄ oia
finē suū statuit. Nā finis legis ē dilectō. Et

ideo sane debuerat p̄sentire de metaphisica
p̄hs. q̄ nō in cognitione nuda p̄me cause si-
stebat. sed ad eius dilectōz extēdebat. Alio-
quin deformabat pulcritudinē metaphisice
caudam eius pulcerrimā / que ē finis diuine
dilectōis / euellēdo. Datus q̄z fuisse i repro-
bum sensum. q̄ cuꝝ deū cognouisset. nō sicut
deum glorificasset nec amasset nec gr̄as egis-
set. Dicit̄ tm̄ in ethicis de p̄replatino felici. q̄
videt̄ dei esse amātissim⁹. q̄z cognitioez ei⁹
desiderat. Qualiter oro fieret p̄iunctio opti-
me potentie rōnalis cū optimo obiecto deo
p̄ p̄templationē / si nō in de dilectio sequeret̄.
si vel obsisteret p̄uersitas volūtatis? Uocāt
aliq̄ theologia nostrā. nec pure speculatiua.
nec om̄ino practica. sed affectiua. qd̄ ep̄ithe-
ron aptissime noscūt theologiemystice cōue-
nire. ¶ **Discipulus.** Perspicuz ē illud qd̄
loqueris. nec a p̄ho negandū. qd̄ dixisse legit̄
Inueni te primā causam. fac me tibi placen-
tes viz. Quid inde vis p̄cludere manifesta?
¶ **Magister.** Cōcludo q̄ vel metaphisica ē
practica scia. vel q̄ nō ois intellectus p̄ter-
sus i appetitū seu volūtātē / diceret̄ practi-
cus. ¶ **Discipulus.** Ita sequi videt̄. ¶ **Ma-
gister.** Esse d̄z igit̄ de intellectu p̄ctico ser-
mo restrictior. vt̄ solū dicat̄ practico / dūz ad
factibilia ⁊ agibilia inferiora p̄uenit̄ p̄ exten-
sionē in affectū ⁊ in effectū opatiōis huius
p̄siderādo relationē ad fines proximos. nō
ad sup̄mū qui deus est colēdus et aman-
dus. Propterea sic beatitudo dicēda est spe-
culatiua. sic theologia p̄p̄ie accepta. sic hec
sapientia cāticōꝝ. cuius finis est amor pulcer
spōsi ad spōsaz. terreno q̄libet amore calcato
Sic vbi libet ars amoris terreni vel aialis
p̄ctica. Ars itaq̄ diuinal amoris seu fruītō-
nis / spectatiua dicit̄. velut p̄ma ⁊ altissima
sciaz. quā imitat̄ metaphisica philosophā-
tiū. Sed vbi desinit̄ ipsa / theologia p̄ fides
sumit̄ exordii. p̄ spem insup̄ et amorē p̄sides
rans deū sicut̄ amabile ⁊ pulcerrimū. et q̄ iu-
pta p̄bū sponse ē desiderabil. immo fons et
origo. radix ⁊ parēs ois pulcre dilectionis.
¶ **Discipul⁹.** Et si p̄pero cognoscere singu-
loꝝ p̄p̄rietates mēbroꝝ q̄ sponso tribuunt̄ ⁊
spōse sub tropicis locutōibz. trahit̄ tm̄ nescio
q̄ pacto mēs illud attingere qd̄ mō dixisti d̄
dilectionis vel amoris origine? ¶ **Magister.**
Iure em̄ trahit̄. naz h̄ cognitio cetera mor-
patebūt. q̄nie hec cognitio fm̄ p̄cessiones
theologicam / incipiat p̄ fides a pulcritudine
p̄ime cause ad pulcritudines effectū inli-

nuandas / vic phienō aduerso sed conuerso.
Discipulus. Accipit erit istemod⁹ fide-
 bus. Prosc̄are. **Magister.** Pulcritudo p̄
 ma nobis p̄ fide relucet i beatissima trinita-
 re. Tradit em̄ fides q̄ p̄ i diuinis ē mens si
 uememoria fecūda oim̄ intelligibilium. ad
 quā patern⁹ intellect⁹ p̄uertens acies / gignit
 ex se verbū et p̄siuū oim̄ intelligibilū. Hoc
 ē illud verbū qd̄ erat i p̄ncipio apud deū. p̄
 qd̄ oia facta sunt. Hoc verbū ē natural̄ ima-
 go p̄ris eadē essentialiter cū p̄re / sola relatōe
 p̄sonali p̄sonaliter ab illo distincta. Et qm̄
 imitat̄ p̄fectissime patrē / sup̄est vt dicat̄ ima-
 go pulcerrima vel speciosissima patris. et ita
 dilectissima a patre. se teste q̄ ait. Hic ē filius
 meus charissimus / i quo mihi bñ p̄placui.
 Cū s̄o p̄r cōicauerit diuinā vitā filio / cōica-
 uit nedū cognitionē ois veri. sed amorē silr
 ois boni. Est aut̄ paterna bonitas sup̄mū et
 p̄mū amabile. Amanit ergo filius summe
 patrē. et p̄uertēdo volūtates i ip̄m tot⁹ (vt ita
 loquamur) exarsit et flagrauit i ei⁹ dilectōem.
 Ex qua dilectōe mutua p̄ris ad filium. et filij
 ad patrem. p̄cessit amor p̄sonal̄ quē dicimus
 sp̄m̄ sanctū. **Considerat** hec fides circulum
 quendā intelligibile in triangulo p̄sonarum.
 Pater em̄ dat se filio quē diligit. fili⁹ p̄r im-
 pendit se p̄ amorē quo flagrat in patrē. Hic
 aut̄ amor cōis ē patri et filio / tanq̄ nec⁹ am-
 bor. Jure ergo dictus ē deus. q̄ si spera i tel-
 ligibilis. cuius centrū vbiq̄. circumferentia
 nusq̄. nisi supple i seipso. Nō aut̄ pōt se de⁹
 ad extra cōicare nisi quodā mō p̄ctualiter.
 Ipse s̄o totū se / in se toto p̄tinet. quem tene-
 bre creaturari nō cōphendūt. **Ostendit**
 nobis hec fides / summā p̄summatas / in tota
 trinitate. pulcritudinē amabile. et dilectionē
 pulcerrimā. qm̄ hic est equalitas numerosa
 que reddit pulcritudinē. et pulcritudo succē-
 dit ad amorē. vt sit pulcritudo dilecta. et di-
 lectio pulcerrima mutuo se respiciētes. Cū
 Dionys⁹. Diuin⁹ amor ē sicut qdā eternus
 circūl⁹ p̄ optimū et optimo. et i optimo et in
 optimū. inenarrabili cōuersione circūiens.
 Est autē circulus pulcerrima figurarum.
Discipulus. Omiseris p̄cor nūc amplio-
 ra hic differere / de inenarrabili pulcritudine
 diuinitatis. et ad marie pulcritudinē te p̄uer-
 te. dicens i p̄mis. Cur nō dixit deū salutare
 suū / respexisse pulcritudinē ancille sue s̄ hu-
 militatē. **Magister.** Duas habitudies
 esse ponit p̄s i intelligētis q̄s angelos di-
 cim⁹. **Unā** qua p̄uertunt ad deū ad p̄tan-

plādū magnitudinē ei⁹ cū admiratōne. pul-
 critudinē cū dilectōe / et oim̄moda subiectio-
 nis obediētia. motu quodā assiduo q̄si circu-
 lari circa diuinā vnitatem. Ita loquit̄ apud
 Boeciū p̄s. mentēq̄ p̄fundā. sc̄z diuinita-
 tem circūit. Et iterum Da fontē lustrare bo-
 ni. Alterā dicit p̄s habitudinē intelligētie
 respectu inferiorū que regit mediante motu
 sui orbis. prout p̄s subūgit. Sic cōuer-
 tit imagine celū. **Determinat** p̄sc̄nter idēz
 p̄s q̄ habitudo p̄ma q̄ est subiectōis ad de-
 um. longe p̄fectior est et pulcior q̄ habitu-
 do regitiue d̄nationis respectu inferiorum.
 qm̄ in prima consistit intelligentiarū felici-
 tas et beatitudo / nō in secunda. q̄ si angelus
 magnificans deū et exultās in deo / grāias
 ageret verbis humanis. quid obsecro mal-
 let dicere. vel q̄ deus respexit humilitatē ser-
 ui sui subūiciens eū sibi. vel q̄ respexit d̄nati-
 onem atq̄ potentia. s̄. in regimine creature.
Discipulus. Res apta est sup̄ electōe pri-
 mi. Cū palā intelligo beatā Mariā neduz
 pia deuotōne / sed altissima metaphisicaliq̄
 rōne suā pulcritudis beatifice p̄fectōz pl⁹ in-
 sinuasse p̄ humilitatē subiectōis / quā res-
 pexit in ea d̄ns. q̄ si d̄nationis nomē aliquod
 posuisset. **Magister.** Acciperationē alte-
 rā. nō min⁹ in theologia fundatā. Quid em̄
 p̄didit apostatas angelos / qd̄ postmodū de-
 icit hoies institutos ad repationē angelice
 ruine. Utiq̄ sup̄bia. plus gloriās i fantasti-
 ca d̄natione / q̄ i humili ad deū subiectōne.
 Laudandā hanc p̄ditionis turpitudinem in-
 sinuat Maria. et exemplo vocis sue qua suā
 humilitatē gloriā respexisse deum et formi-
 danda p̄tatione. Fecit inquit d̄ns poten-
 tiā in brachio suo. disp̄sit sup̄bos mente cor-
 dis sui. Quare excelsus d̄ns et hūilia respi-
 cit. et alta a longe cognoscit. Quare a longe
 Quia lōge p̄icit et deicit. et p̄icit et deponit
 potētes de sede. et exaltat humiles. Itā Ma-
 ria gerebat alta mente repositiū verbuz filij.
 Qui se exaltat hūiliabit. et q̄ se humiliat exal-
 tabit. Illud quoq̄ discipuli sui. De⁹ sup̄bis
 resistit. humilib⁹ aut̄ dat grām. Verificauit
 idcirco deus in ea verbū sapiētis. Ubi hūili-
 tas / ibi sapiā. De⁹ collocauit p̄ incarnatōis
 mysteriū sapiētia i hūilitate sua. **Discipu-
 lus.** Occurrit post solutionē questionis p̄-
 posite petendū / qd̄ sit respectus dei. q̄les ei⁹
 oculi quib⁹ humilitates ancille sue respexit.
 S̄z om̄ssa multiplicatiōe q̄stionū. uertat̄
 protin⁹ sermo tuus / ad describendū pulcrist-

rudine beate marie. q̄ tā grata. tā incredibili
 formositate refulgēs inuēta ē vt occuparet
 rer speciem ei⁹. ⁊ de sublimi solio deitatis descē
 deret ad infima nre mortalitatis / accipiens
 serui formā. Quāta q̄lisq; putāda ē pulcritu
 do toti⁹ q̄n i vno oculoꝝ suoꝝ dicit se specio
 sus forma p̄ filijs hoim / corde vulneratuz.
 Vulnerasti aut cor meū in vno oculoꝝ tuo
 rū. ⁊ qd̄ min⁹ videt. i vno crine colli tui. De
 niq; p̄mū nomē quo maria legit̄ i cānic⁹ no
 minata p̄ sp̄sum fuit. O pulcerrima mulie
 rū. Vere pulcerrima / q̄ p̄ sup̄ba mystica Cla
 stibi eua. sup̄no regi nō assuero s; deo. meru
 it copulari / grāz inueniēs i ocul⁹ ei⁹ quā ada
 mauit sup̄ om̄s mulieres. Erat em̄ formosa
 valde ⁊ incredibili pulcritudine. oimq; oculoꝝ
 D lis gratiosa ⁊ amabil⁹ videbat. ¶ Magister.
 Conabimur ianiter / si v̄bis eāre volum⁹
 pulcritudine eius. qua sub deo maior neq̄t
 intelligi. colligēs in se om̄es pulcritudines
 sp̄arlas i creaturis. Ita vt sit vere vna speci
 osa vni⁹ sp̄si. vna p̄fecta sua. vna m̄ri sue
 electa genitrici sue. q̄ genitrix ē gratuita dei
 bonitas. q̄ pulcerrima pulcerrimā sibi fecit.
 Dicere nihilomin⁹ aliqua tēptabim⁹ ordie
 p̄mitus doctrinali. ¶ Pulcritudo q̄ ē equali
 tas numerosa diuidit̄ p̄ma sui diuisione. q̄
 quedā ē naturalis ⁊ quedā artificial. Natu
 ralis multiplex ē. quedā intellectualis. alte
 ra rōnalis. dehinc animal. Rursum aliqua
 est solū vitalis. altera solū substārialis. alte
 ra accidentalis. Artificialis p̄o quedā ē p̄ se.
 quedā p̄ accidēs p̄ rōnis industriā sup̄indu
 cta pulcritudine naturali. ¶ Pulcritudo au
 tē natural⁹ describi p̄t q̄ ē eq̄litas numero
 sa surgēs ⁊ resultās ex vnitare. v̄itate ⁊ bo
 nitate. vel ex mētura. numero ⁊ p̄dere. v̄l ex
 modo. specie ⁊ ordine. Itaq; p̄prietates en
 tis sunt vni⁹ ⁊ vez ⁊ bonū Sic q̄ ens ⁊ vni⁹
 ens ⁊ verū ens ⁊ bonū p̄uertunt. Nec ē pos
 sibile q̄ ens aliqd̄ sit / q̄n hec tria sibi cōueni
 ant. que nō redistinguunt. sed sola significā
 di rōne. Sic de mō. specie ⁊ ordine. Sic de
 mētura. numero ⁊ p̄dere. ¶ Pulcritudo igit
 tur naturalis non habet aliqd̄ ens positue
 p̄rariū. que sit positua turpitudine natura
 lis. vt impū manichei somniabāt duo p̄nci
 pia. vni⁹; maloꝝ. ⁊ hoc turpissimū. et aliud
 bonoꝝ. qd̄ necesse ē eē pulcerrimū. Nec op̄
 tet post Aug⁹. ⁊ Dionysii conari deducere
 malū. nec eē positū i entib;. sed tm̄mō dici p̄
 uatōz pulcri seu boni seu modi speciei ⁊ ordi
 nis. Pulcrū silr cum ente conuertit. tanq; p̄

p̄ctas resultans ex trib; priorib;. ⁊ hec pul
 critudo tanq; ex triplici lineamēto figurati
 instar trianguli. que ē p̄ma ⁊ p̄fecta forma li
 nearū rectarū. Nec nihilominus pulcritu
 do naturalis i circulū deducit / que ē p̄fectis
 sima figurarū. nō rectilinearū sed curuarū.
 Ita q̄ p̄ter legē geometricalē sit hic circulus
 triangulatus. ⁊ triangulus circular⁹. ¶ Pul
 critudo naturalis repibilis ē vniuersaliter i
 creaturis. qz necesse ē quodlibet eē vestigiū
 sue p̄me cause. quod gerat similitudinē aliq̄ā
 nō penitus vni⁹ oca. sed analogā eius tanq; ex
 exemplarū sui exemplaris. et sigillatū sigilli
 sui. Sūt autē tria p̄me cause p̄pria ⁊ appo
 priata. fm̄ que repit̄ vni⁹ qd̄q; ens p̄ducere
 fm̄ triplex gen⁹ cause. efficiētis. formalis v̄l
 exemplaris ⁊ final. ¶ Pulcritudo naturalis
 accipit lineamētū modi ⁊ vnitatis vel mēsure
 a potētia efficiēte. lineamentuz speciei vel ve
 ri vel numeri a sapia exēplāte. lineamētuz or
 dinis vel p̄oderis inclinātis a bonitate diui
 na finiēte. Quē tria p̄iūtit ap̄le dicēs. Qm̄
 ex ipso ⁊ p̄ ipm̄ ⁊ in ipso sunt om̄ia Ipsi glo
 ria i secula. q̄ oīa facit speciosa ⁊ pulcra. fm̄
 tria hec indelibilia. p̄ius lineamenta in quo
 libet ente p̄racta. q̄ iuisus se reducūt in cir
 culū ad p̄ime vnitatis exemplū. ¶ Hūc au
 tē ad speciales pulcritudines naturalis p̄
 p̄ctatis p̄cedamus. Itaq; quodlibet ens
 habet tantū de pulcritudine naturali / quan
 tū habet i se de entitate ⁊ bonitate. Inuenit̄
 autē ens intellectuale. ⁊ hoc dupl. vel vt p̄
 se existens. vel vt alteri natuz vni⁹. vt hūani
 itellec⁹. Inuenit̄ rursus ens rōnale. fm̄ du
 plicē portione. Inuenit̄ p̄terea ens aiāle. et
 hoc dupl. vel coniuētū rōni / vt i homib;. vel p̄
 se stans / vt in brutis. Proinde inuenit̄
 tur ens virale seu vegetabile. ⁊ hoc duplici.
 vel cū sensu vel sine sensu. Amplius ē ens so
 lū substāriale / vt elemēta / v̄l materia prima /
 que de se non est p̄ncipaliter nihil. cū sit p̄s
 substārialis p̄positi. sed p̄siderata sine for
 ma / nō est actus formalis. ⁊ informis dicit̄.
 ⁊ sic turpis appetens formā sicut aliqd̄ pul
 crū. Tandē ē ens analogū qd̄ appellam⁹ ac
 cidēs. cui⁹ est inesse nō eē fm̄ p̄hos. cū tm̄ po
 nat fides ea posse sine subiecto p̄ se eē. ¶ Di
 scipulus. Dico de singulis. doctrinali q̄
 aptus ē stilo. qui tantereci magis ē accōmor
 dus. Deinde traduces om̄ia ad pulcritu
 dinē mulieris quam respexit amoris oculo
 totus desiderabil⁹ sponsus ei⁹. ¶ Magister.
 Intellectual pulcritudo / ad p̄mū et inde

libiliter expressum lineamentū. quod dicitur ē
 sup addit tanq̄s imago iā p̄fectior / triplicem
 lineā trū vīrū supiorū. naturalū insitarū
 sibi. s̄ sunt memoria. intelligētia z voluntas
 Sine dicant iste vires tria quedā accidētia
 naturā intellectuālē necessario sequentia fm
 Thomā z sequaces. siue sint vires essentiali
 ter eodem cū natura intellectuālī. sed forma
 liter differentes iuxta Scotū. siue sint peni
 tus eodem cū natura intellectuālī. sed forma
 ter respectū ad opatiōes seu rōnes obiecta
 les vel terminoz p̄notatiōes. qd̄ nobis ma
 gis placet fm̄ expressionē a Gregorio datā.
 Intellectualis hec pulcritudo p̄mo p̄side
 rat nuda. sine habitu sup addito vel opati
 one. z hoc i ordine ad suū supius quod ē de
 Uris memoratiua dei correspōdeat patri
 seu paternali memorie / tanq̄s appropriate in
 dita sibi a patre seu p̄tracta in tabula natu
 re intellectuālī. Uis intellectuālī dei que
 est expressiua d̄bi / correspōdeat filio vt verbū
 ē i acie intelligētie potērialiter aut aptitudi
 naliter expressum. Uis amatiua dei / correspō
 deat sp̄i sancto rōne amoris inde p̄ductibil
 p voluntatē siue p vim affectiuā intellectuā
 lē Ita semp dicit mēs recolere deū. z intelle
 ctus intelligere deū p̄ habitū. z diligere nō i
 actu sed aptitudine. Sicut z seipsa / (mō quo
 loquit frequēter Aug.) dicit̄ recolere. intelli
 gere z amare Ita q̄ nō accipit hic memoria
 p̄ recordatiōē p̄teritorū / cū sit respectu omniū
 mō ratiō. Intellectualis hō pulcritudo in
 telligitur p̄ncipaliter i angelis. q̄ p̄pterea no
 minant̄ a p̄his intelligētie. Repit̄ tū licet im
 p̄fectius in portōe supiori rōnal̄ aie q̄ mens
 dicit̄ / put̄ ē dei capax. z p̄iceps eius cē pōt.
 Proinde dicta ē facta ad imaginē diuinita
 tis imitatiue. p̄ similitudinē analogam. q̄nis
 humana mēs sic p̄siderata (iuxta d̄bū Arist.
 qui p̄sonat in hoc fidei) sit tanq̄s tabula rasa
 nō repleta scia z virtutibz om̄ibz. iuxta Plato
 nis errorem. Hoc modo mēs ē naturalit̄ lu
 minosa. immo lumē intellectuāle. immorta
 le z indelibile. in quo z p̄ quod nata sunt in
 telligi p̄ma p̄ncipia / app̄hensione facta ter
 minoz a sensibus fm̄ modū cognoscēdi in
 via. hoc lumē dicit̄ illud qd̄ signatus est sup
 nos. Estimo aut̄ q̄ sit intellect⁹ agens. de q̄
 p̄his sit locutus. qui sup̄ fantasmata irradi
 at vt spēs intelligibiles abstrahat. vl̄ eliciat
 vel fodiat. et sit intellect⁹ possibil̄. s. ip̄s nec
 p̄sideratis vt tabula rasa. fiat actiuatus per
 spēs intelligibiles ad intellectiōz. Discipu

lus. Duo pacto mēs humana duz sepat̄ a
 corpe statz post infusiōē ei / poterit cogno
 scere / cū nō habeat fantasmata q̄ spectata sit
 it. nec speculari pōt extra corpe. Magister
 Si singulas circa materiā q̄ tractat̄ inci
 dētes dubitatiōes vellē tollere respōdendo.
 nec ingeniū / nec hora / nec susceptū d̄ pulcri
 tudine compēdū. ferre posset. Pergam⁹ in
 gerea ceptū uer / absqz tot diuerticulis q̄ col
 locutionibz alijs subintrare poterim⁹. Di
 scipulus. Essentio. Magister. Intelle
 ctualis pulcritudo tūc auget̄ qd̄ammodo
 supcolorari z pingi dicit̄ p̄ infusiōē habitu
 um diuersi generis tā intellectuālū qz affe
 ctuālū. tā in via qz i patria fm̄ triplicē diffe
 rentiā. In via qd̄ē p̄ infusiōē virtutū theolo
 gicaz. fidei. spei z charitatis. aut aliquaz su
 perioris p̄fectiōis sub enigmate tū. In pa
 tria dō fm̄ tres dotes aie siue sint eedē cū lu
 mine gl̄ie siue distincte. sicut habit⁹ ad facili
 us eliciendū act⁹ gl̄iosos / visionē. dilectiōz.
 fruitiua inhesionē. vel adherentē fructoz cor
 respondentē spei. Iuxta illud. Vibi aut̄ ad
 herere deo bonuz est. Et hec tria fm̄ tres vi
 res rōnalis p̄cupiscibil̄ z irascibilis. quales
 theologus ponit in supiori portōe ratiōis.
 Intellectualis pulcritudo rursus auget̄ p̄
 actus z opatiōes / exponēs eam vīribz habi
 tibus p̄deuntibus. Qui dicit̄ p̄nt̄ rōnabilit̄
 tertia pulcritudo p̄ncipalis sup̄ naturalem
 p̄mariā z generalē cuiuslibet entī superindu
 cta / vbi statim videre ē qz multiplicata sit. tā
 in eadē natura qz in diuersis / h̄mōi pulcritu
 do actualis opationis. Nā p̄ncipalis z con
 summata repit̄ i gloria / qualē habz nūc pul
 cerrima z beatissima beatorū beataqz om̄i i
 visione dei euz nuda dilectiōe z fruitiōe.
 in quibus essentialis beatitudo formalit̄qz
 p̄sistit. Qua pulcritudine nulla sub deo spe
 ciosior in formis accidentalibz inuenit̄. nul
 la honestior. nulla suauior z iocundior. nul
 la meliodiosior z sonosior. nulla salubrior z
 vtilior. z hoc fm̄ triplex gen⁹ boni. honesti.
 delectabilis z vtil̄. Intellectualē hanc pul
 critudinē p̄cessit z inchoauit illa pulcritudo
 mentis quam habuit in via ter beata nostra
 d̄na. dū contemplatōi dedita fuit assidue / quā
 tuz status pariebat̄ eccl̄ij. dū exultauit sp̄s
 eius in deo saluari suo. da inspiciebat̄ d̄ns
 humilitatē ancille sue. Ille em̄ respect⁹ (cuz
 deus immutabilis sit) quid aliud erat / nisi
 cādela talis pulcritudinis. talis exultatiōis
 in mente marie humilis ancille sue. Et ideo

Tractatus tercius

ia pulcherrime et dilectissime. qz fuit hūillima
in qua figurat liliū conualliu Iesus saluta
ris suus. Erat tunc spūs marie licet i corpe
quasi nihil de corpe portaret. Hinc defecit
se. Hinc extra se fuisse Hinc in atrijs dom?
dñi. Hinc in extremis maris habitasse. Di
tra sint hec cum tropis talibus sine numero
que p̄tribunt p̄templatiuis. q̄q̄ longe ali
ter distātijs in maria Intellectual huius
p̄templatiōis pulcritudinē in via nemo me
lius app̄hendit q̄ experientia doctrine. Hibi
lominus eruditio doctrinalis dat aliqd̄ in
telligi. et non melius q̄ si consideret status
mentis quasi sepatus nōdum a corpe sed a
rōnis inferioris portione. Tunc profecto / r
nō aliter / intelligit quid sit diuisio corpis et
anime. quid raptus. qd̄ extasis. qd̄ liquefa
ctio aie. qd̄ trāsformatio. qd̄ vnio. qd̄ mors
rachelis. i. rōnis in partu beniamyn quo cō
templatio signat. Tur p̄trea noiāt Diony
sius mystica sapientiā eē irrōnalē. hoc est si
nerōne. q̄z̄m ad vim rōnis app̄hensiuaz.
nō quo ad affectiuā. que iūgit spūs sancto p̄
amōre extaticū. Insup cherubin in celestibz
p̄ que amōre iūgunt. Nō q̄ oīno sit amor
sine cognitione p̄ua vel comite iuxta cuius
dam mystice theologizantis imaginationē.
Uex est q̄ ista cognitio nō sup se reflectit vt
videat se videre. Jam em̄ auolaret ista sim
plex sinderesis scintillantis et ardentis affe
ctio. Iuxta illud Canticoz. Auerte oculos
tuos a me. qz ipsa me auolare fecerūt. ¶ Di
scipulus. **R**ultra dicunt de statu mentis
hmōi. et nunq̄ sufficiūt Immo poti^o eo ma
gis exalta a nobis deus. q̄ plus ascendit hō
ad cor altū / vt iā nō solū de pulcritudine pa
trie / sed istius **Ne** verificet / qd̄ nec oculus vi
dit / nec auris audiuit / nec i cor homis ascen
dit. q̄ p̄parauit deus diligentibz se. Un̄ cla
mat Quā magna multitudo dulcedinis tue
dñe / quā abscondisti timētibz te. Nō dicit / re
uelasti eā timētibz te. patiunt em̄ qd̄ nesci
unt. Hinc etiā dicit p̄templatiuis. raptus i
hanc caliginē / senties sibilū aure tenuis ali
cuius cui^o ignorat vultū. qui nescit vñ venit
aut quo vadat. Dicit in quā. Nesciui. Ania
mea cōturbabat me / p̄pter quadrigas ami
nadab. i. raptus tales. Et etiā alibi. Ad ni
hilū redactus sum et nesciui. Fit deniqz col
lustratio spūs. nō sine quadā interpositiōne.
qualē suo mō sentit oculus. pellicul^o palpe
brarū / tenuibus interpositis. ad radios sol
nitidissimos / incidentes sup oculos. Uidet

iraqz solē oculus i suo lumine. sed qd̄ sit / nō
dat inspicere medio phibente. Tolle pelliculā
vel aperi. prin^o aspicias. ¶ Magister. Ho
li mirari / si nō p̄phendit incomphensibilis.
Jam em̄ nō eēt magnus dñs et laudabil^o ni
mis / cui^o magnitudinis eēt finis / aut sapien
tie numerus. Jā nō eēt p̄prietas verbi de q̄
diceret. Cogitationū scrutator et intētionū
cordis / qd̄ inscrutabile testat apls eē. Quo
circa versis ad marie pulcritudinē oculis. p
pende si potes / qualis fuerit i via status sue
mentis. qz spūs. qz sublimis in arce p̄repla
tionis. qz eleuata a terra sursum. quātis irra
diara fulgoribz / ab isto q̄ illuminat mirabili
ter a montibz eternis. Un̄ turbati sunt oēs
insipientes corde. qui dicūt saltē affectu vel ef
fectu et si nō assensu / in corde suo nō est deus
Si erat vt mulier amicta sole iusticie. cuius
sub pedibz luna totius mutabilitat^o creatu
rarum. et in capite eius pulcherrima spūaliū
sydex i eternitate splēdentiū corona. Quid
inde colligi pōt / si vales p̄sidera. Nonne lu
men illud immēsum / scintillabat aliquoties
ad oculū mentis / intēdū se inde prebens.
qualiter in via vidisse Moyses et Paul^o est
manē. Nonne sicut in rimula quadā extit cho
ruscationis dū oculos ferit enicans flāma.
mor disprens. ita fulgurabat in mēte Ba
rie splendor diuine glorie. Nonne carnabat
eam qnqz tanqz dū aliquis videt seu vidisse
putat / nascentē p̄ nubila lunā. Falloz si non
tot vicissitudines euntis et redeuntis sponsi
dant hec intelligi Nō tenet. modo videtur.
mor disprens. mō stat post parietē / nihilomi
nus respicit p̄ fenestras. p̄spicit p̄ cancellos.
¶ Discipulus. Quid oro putaueris eē talē
prospectū p̄ fenestras sponsi. ¶ Magister. **S**
Quid nisi radios et angustas illuminari
ones in domo spōse. q̄ domus ē supius mē
tis cenaculū. Nō em̄ pōt aliter concipi p̄spi
cere nouiter deus nisi qz p̄spici se facit. sed in
transitu subito. referens aliqd̄ silestie dici
pōt ad illud pastorū seu galatbeam. et fugit
ad salices. et se cupit añ videri. Tota demqz
visio Ezechielis de animalibz et rotis p̄ my
sticas choruscatōes et scintillatiōe nobis il
lud insinuat. ¶ Sed nos sermo de rapru et
extasi fere totus obzipuit. dū delectat nec sa
tiat. Redeamus ad semitā. linquamus inat
tingibile mentis cōtemplationē pulcritudi
nis. et derōnali pulcritudie verbi fiat ¶ Ra
tionalis itaqz pulcritudo / pingit et collocat
i tabula rōnis inferioris quā distinguere p̄bae

est proportionabiliter ad distinctōnes tradi-
 tas de pulcritudine portōnis superioris. quo
 ad naturā. quo ad habitū. quo ad opationē
 suo mō. Habet em̄ inferior portio duplex
 oculū seu faciē sicut superior. Un̄ et superior
 p̄nectit ad deū. potest attrahere oculū dimi-
 ttere ad rōnis inferioris aspectū. Nō sec⁹ in-
 ferioz portio faciem eleuat ad portionē supi-
 orem. quasi mulier ad virū suū. nihilomin⁹
 diuertit oculos ad animalē portionē q̄ cor-
 poreo in sua opatione eger organo v̄ instru-
 mēto. Nec portio p̄grue dicit ancilla. qz mī-
 strat i humilitate domus triclinio p̄dicti vi-
 ro et mulieri. duplici videlicet portioni rati-
 onis. quaz nulla requirit corpis organū i p-
 pria actōe. licet ancilla submittet eis simi-
 lra vel obiecta. qz necesse est quecūq; intelli-
 ges fantasmata speculari. ¶ Discipul⁹. Au-
 per ad duas portiones dūtarat partebaris
 formā hominis. s. in aīam et spiritū. ¶ Hagi-
 ster Spiritū accepi pro mente superiori.
 Aīam s̄o pro toto illo quod ei subditum ē.
 ¶ Discipulus. Nūc autē inferior ratio di-
 stincta memorat ab aīali virtute/ quā ancillā
 denominas. ¶ Hagiſter. Negare non va-
 leo nec volui. si forte nō satis expressi. quin
 tres p̄munius assignent hmōi portōes. a di-
 uersis diuersimode nō aduerse. Sed volēs
 coartare sermonē eo mō quo beata et pulcer-
 rima mulier/ canticū inchoauerit. p̄ memo-
 rās t̄mmodo aīam et sp̄m. posui cū aīa porti-
 onē inferiorē. quā multi (sicut scimus) diu-
 gunt aliqñ cū mente vel spū. qm̄ inter vtrā-
 qz partē seu portionē/ quasi mediū tenet lo-
 cū accipiēs aliqñ suas opatōes ab illustrati-
 one p̄ncipaliori. atq; stabiles p̄clusiones de-
 ducēdo resoluit. Quis s̄o reducit ad sensa-
 tōes de foris immittas tanq; ad habitaz de
 ipsis certitudinaliter expientā. Porro tres
 hmōi vires expmēdo Paul⁹ distinxit. loqns
 frequēter simul de spū et aīa. de corpe nō qui
 dē mortuo sed animato. quod ē sensualitas.
 Sic r̄ps insinuauit. Tristis ē inqt aīa mea
 vsq; ad mortē. Et statim post. Spūs q̄dez
 p̄mptus ē. nec mirū. qz beatus. caro aut̄ isir-
 ma. q̄ relicta passionib; tota erit. Nīc ap̄ls
 loquēs de diuisione spūs et aīe/ addidit. p̄pa-
 ges et medullas et cor forte. sensualitatē indi-
 care volēs. ¶ Discipul⁹. Nō oportet vt vi-
 deo magnipendere. si hoc v̄ illo mō quis ac-
 cipiat. diuimodo conueniāt in acceptione col-
 loquēs/ quo p̄fusa cūctē equocatio. Nāz
 caro aliqñ sumit pro aīa corpe et spū. vt ibi

Uerbu caro factū ē. Aīa s̄it̄ pro homie/ vt
 ibi. Dēs aīe descēderūt i egyptum. Spūs
 s̄o pro tota aīa rationali/ vt de r̄po. Emisit
 spiritū. Trāffer teigit ad similitudines q̄ sup-
 sunt insinuādas. ¶ Hagiſter. Aīalis pul-
 critudo sequit̄ ad intellectualē et rōnalē. pro-
 ut in hoīe sensualitas in ipso diuincta ē rōni
 nata p̄ ipsam regulari p̄ncipatu despotico et
 seruilī. Nō em̄ est libera sicut superior appe-
 titus intellectualis essentialiter. sed p̄ncipa-
 tione t̄mmodo. cui ratio cōsiliatiua p̄ncipat/
 nō dñatu tyrānico v̄ seruilī. sed libero. Nīc
 fit vt appetitus sensitivus/ p̄pelli et corrigi
 flagellari debeat a rōne si fuerit inobediēs si-
 bi. de quo dictū ē ad Layn. Sub te erit ap-
 petitus tuus. et tu dñaberis illius. volūtas
 s̄o cogi nequit. ¶ Aīalis hec portio multi-
 plici pulcritudine deco:at/ v̄ltra naturalē q̄
 generalis ē. v̄ltra p̄signatas habēs toridē in
 sup linearū quinq; vires sensu exteriorū. et
 quinq; vel sex interiorū. sicut tibi didicisti et
 dicet quantū repetendū esse volueris. Sup
 addunt p̄ speciositate maiori tā habitus q̄
 passiones morales salubres. et opatōes mul-
 tiplicate sup numez. Quales q̄sq; dinume-
 rare voluerit/ necesse ē vt cognoscat oēm sciē-
 tiaz dñitiā. q̄ p̄ sensus interiores et exterior-
 res acquirunt. Dēs q̄z moraliū virtū disti-
 ctiones/ oēm grāmaticē/ logice/ rethorice di-
 sciplinā. cū arithmetica. geometria. musica.
 astronomia. quas sine aīali portōe/ rō supi-
 or et inferior nō addiscūt. Legisti quantā su-
 per vna virtute memoratiua. deduxerit Aug.
 admirationē. Et q̄s ad hāc et alias singlas
 sufficeret exponēdas. ¶ Letez aīalis pulcri-
 tudo que nō ē diuicta rationi/ qualis ē gene-
 ralis i quolibet aīali p̄ter hoīem. q̄t obscuro
 depicta ē ornataq; formis. instinctib; et in-
 dustris vsq; adeo qz in nōnullis relucet que-
 dā participatio rōnis. Ita nimirū fm̄ leges
 deitatis. sicut ment̄ humane sup̄emū/ cō-
 iūgitur infimo nature angelice. et infimū ra-
 tionis attingit a fantastica virtute. Sic fan-
 tasticā hominis portionē brutorū fantasia
 nōnullox/ imitando p̄tingit Omēs s̄o pul-
 critudines hmōi respersas i brutis/ natura
 diuinct in hūana rōne. Rationē deniq; sup-
 plet in brutis intelligentia p̄ma regēs infal-
 libiliter ista/ cuius prouidētia in sui disposi-
 tione nō fallit. Quis ars prima dedit et in-
 didit tam hominib; q̄ ceteris animantib; ar-
 tes innumeras. vñ p̄deūt artificiales pulcri-
 tudines. Sicut in nidis aīaliū sibi fabrica-
 Ji

Tractatus tercius

dis. In victu querēdo p̄sidias mirabiles. ut vulpibz et arancis. In p̄uisione circa vlt̄ p̄tra futuros euētus. ut in apibus et formicis.

U Quis cuncta dinumeret? Tandē occurrit hic animal cognitiōnis pulcritudo in vitali seu vegetatiua virtute. siue sit p̄ se posita se paratim a potentia cognitiua. sicut in plantis et in singulis absq̄ cognitiōe viuētibz. siue p̄iuncta sit. quemadmoduz videre est in hominibz et animalibz. vsq̄ ad illa q̄ fixa terre solo et vnico vigēt sensu tactus. sicut conche et ostree. quod earū dilatio et p̄strictio manifestat. Quā vitaz dicunt aliqui matricem in femellis retinere. Vitalis autē pulcritudo q̄ multa sit. q̄ admirabilis et stupēda in attrahendo cibū. i frangēdo. in dirigēdo. in disp̄tendo. in assimilādo. rursus i expulsiōe sup̄fluoꝝ. in augmētatiōe. in generatiua virtute. i organizatiōe figurazq̄ mēbroꝝ nullus explicaret sermo. Nullus etiā de minimo grano vel folio/planaq̄ sufficeret naturali virtute et plenā tradere rationē. Quod cernēs Ecclesiastes. Lucē inq̄t res difficiles sunt. et nō pōt eas hō explicare sermone. Et itēz intellexi q̄ oīm op̄ez dei nullā possit hō inuenire rationē. supple sufficientē. et si dixerit sapiēs se nosse. non poterit rep̄ire. Tota postremo Job iterrogatio / facta sibi a dño de diuinis opibz. quarū pulcritudo p̄phēdi nō potest ad hoc rēdit. Quid de pulcritudine rerū tot artificialiū? q̄d porro d̄ pulcritudinibus p̄ accidētia sua vel spēs se rep̄sentātibz ad sensum. Ecce q̄ i grano frumenti sunt infinite p̄es p̄portionales / fm̄ deductionē Aristō. demonstratis continuū nō esse composituz et indiuisibilibz. D̄porter ex hoc concludere. q̄ infiniti numeri sunt illic et figure. imo tot quot in toto mūdo. Omnibz insup̄ creaturaz. litterarū et noīm continet. necdū potētiā litterarū / sed actualiter i aspectu dei. videntis numeros h̄mōi l̄ras et figuras. Cui⁹ signuz accipito de vna imaginē / qualē inferre licet bit de ceteris. Potest itaq̄ statue factor. p̄ sola p̄tū ablatiōez formare pulcrā imaginē ex vno trūco ligni. qualis vtiq̄ p̄i⁹ ibi nō erat cū nihil addiderit. et adhuc tū nihil de celoz secretis tot pulcritudinibz attingim⁹.

Discipulus. Si taliter res se habēt de pulcritudine rerū oīm q̄ incomphēbiles habēat. cur hacten⁹ frustra illas deuidauim⁹ inquirere. **M**agister. Frustra nequaq̄. nec inaniter sine fine. q̄ triplex ē Unus dicens ad

ammirationē opificis p̄mi dei. Speciei em̄ generator: hec oia p̄stituit. q̄ vtiq̄ speciosior esse concludit creature. Alter finis est ad humiliationē nr̄i p̄ contemptū vie et desideriu⁹ patrie. vbi relucet pulcra p̄fecta q̄ cognitiō fm̄ visionēz quā deuotus Bern̄. cui⁹ hodie dies agit / fert insinuasse p̄ ascensuz suū post obitū in montē lybani. Reliqu⁹ finis est nostre cōquisitioni p̄p̄ius et accōmod⁹ de pulcerrima mulierū quā reseruit deus. Exulta uit sp̄s eius i deo saluari suo. Qua sup̄ re. quattuor accipito p̄sideratiōes. Prima est. speciositas pulcerrime mulieris. q̄ sibi dat in canticis et alibi. plene neq̄t intelligi. pulcritudine alioꝝ entiu⁹ nō intellectis. Exponit em̄ p̄ similitudines. Dis tā naturalis q̄ artificiali formositas. quibz ignoratis / vt ignoret trāsumptio / necesse ē. Secūda. speciositas quelibet repta in creaturis sparsim. tota colligit i beata et pulcerrima mulierū. vlt̄ formaliter vel eminet̄. Nec est regula diuini Dionisi / hierarchias ordināns q̄ sup̄ tangēbat. Tercia. speciositas pulcra mulieris / sumit ab oīm pulcritudine ceterarū creaturarū donis et ornāmētis. et quo mireris amplius. oīs deformitas aliena / demonū et peccatoꝝ. sibi cedit ad ornāmētū. Quarta. speciositas et pulcritudo creaturaz pie recognita. fidē illustrat. spem roborat. charitatē inflāmat. cū op̄itulatōe i oīm tribulatōe et angustia. **D**iscipulus. Pape vere magna p̄posuisti. quozū certificarōez expecto. p̄fertis sup̄ illo q̄d me miraturuz iure dixisti. **M**agister. R̄ndet apl̄s. si sue locutionis vtus cognoscit. vbi dicit q̄ diligentibz deū oia cooperant i bonū. Si i bonū / igit i pulcrū. Et si oīmibz diligentibz. quāto amplius. Marie sup̄ oēs deū diligenti tale q̄d eueniet. Puras ne summ⁹ artifex de⁹ quicq̄s i vniuerso mūdo. quē pulcrū pulcerrimū ipse mente gerēs / formauerit aut eē p̄miserit sine causa. **D**iscipulus. Nequaq̄ putauerim. sed oia sub ordine pulcro / pulcra fecit valde. **M**agister. Nonne p̄mū i quolibet genere p̄cipuū ē et mēsurā alioꝝ. quē admodū dur in exercitu. Maria hō dicta est pulcerrima et p̄fecta sup̄ ceteras creaturas. nō vnitās diuinitati / qlis ē hūanitas xpi. Cōsequens ē igit. q̄ oia sibi subseruiant. tā bona nature q̄ gr̄e q̄ artis et fortune. **D**iscipulus. Sit ita de bonis. Mala autē q̄d afferre h̄nt / nisi malicia et turpitudine. **M**agister. Scis ad honorē regis eē. si p̄ uersos p̄ditores suos alligatos coerceat in

cōpedib. Scis q̄ pictur̄ nigredo niteiū
 cra dar decorez imagini. Hoc i supcilijs for
 mosissime mulieris aspice. quibz nigredo de
 cēs. rubedo indecens cēt vel viredo. ¶ Disci
 pulus. Sic inuenio. S; de turpitudine
 flagitioz / r scelerū / et blasphemiarū. nunqd
 nō sec⁹ erit. ¶ Magister. Sec⁹ cēt / si dede
 cus culpe maneret inordinatū sine decore iu
 sticie. Hūc autē pulcrius nō collocat ange
 lus i celo / q̄z demō i inferno / q̄ positus ē illic
 tanq̄ scabellū pulcerrime mulieris cōteren
 tis fm legē dñi caput suuz. Quāuis em̄ oīs
 pulcritudo filie regis sit ab intus (ideoqz cō
 stituit r asirit regina a dextris dei. hoc ē in
 vestim corpis deaurato. ē quoqz circūdata
 varietate cuiuslibz creature. cui astat vnicui
 qz sua pulcritudo saltez naturalis. cui⁹ pri
 ma lineamēta deleri nō p̄t. p̄t tñ supidui)
 tenebrositates r turpitudines viciozoz. taz
 habitū qz actū. Que turpitudines in sua
 rōne formali nihil dicūt positū. sunt em̄ p
 uarōes pulcritudinis i esse debito / p modū.
 y specie r ordinē. ¶ Discipulus Magis cer
 te p̄turbaret ambagibz. p̄sertim de odio dei.
 qualiter possit cē pulcr / si nō alibi dissoluti
 onē docuisses. Perge nūc ostēdere. quo pa
 tro sit in Maria pulcritudo q̄libet repibilis
 in creatura. maxime qz minorata ē sicut r fi
 lius. s. paulin⁹ ab angel. adeo qz natura
 lis speciositas damnati Luciferi / insignioz
 sit ex dicitis. qz p̄fectior. Quot sunt p̄trea r
 tutes specificē totā (vt dicif) naturaz speciei
 p̄fuentes. in gemis. herbis. verbis. indu
 strijs quoqz aialū. Rursum i donis hoim
 gratuitis. vt ē character sacerdotalis / repu
 gnās serui femineo. Hūc quid vt interea silē
 tiū sit d ceteris. ex his om̄ibz Marie formo
 sitatē ornabis / vel eā corōabis. ¶ Magister
 Ornabo plane r coronabo. Qd̄ quō sit iā
 deduci. Circūdat̄ q̄ppe om̄ibz r singul̄ qua
 si vestimēto decoro. multimoda varietate de
 picto. quoz oim̄ stutes insignes r̄inet. nō
 quide formaliter / sed eminēter. Un̄ si nō ha
 bet naturalia. qualia gerit angel⁹ etiā dam
 natus. Iā ideo tñ ē admirabilior r eminēti
 or Marie pulcritudo p gratiā q̄ naturā in
 feriozē qz sublimiozē copiosi⁹ ornāt r pficit.
 Nō habet characterē sacerdotalē formaliter
 factoz. Habet autē eminētius ad recōciliatū
 onē peccatoz. ad aptionē paradisi. qz vere po
 nit fēit celi porta. Ad auxiliandū p̄tra po
 restate aereas. p̄tra calamitates r misērias
 om̄es. tā animaz qz corporū. quotiens pla

cuerit. scz illos misericordes oculos ad nos
 p̄uerrere. quotiēs ad nos se voluerit. tanq̄
 pia mater filios q̄z debiles r sedos curan
 dos purgādosqz suscipe. ¶ Discipulus. Re
 spiro totus i spez bonā dū te audio talia dis
 serentē Totus exultat spūs meus. r aspirat
 meditari frequētius istā beatā r pulcrā muli
 erē quā tali potētia pie differis eminentē
 felices qui te talē o Maria genuere parētes
 Vere felix Joseph spōsus tuus r ginalis.
 qui tui custos cū puero Jesu fidelis. sedu
 lus. prudens atqz charissim⁹. audire videre
 qz te cū filio tāto tempe dign⁹ fuit. ¶ Magi
 ster. Credidi p̄pter qd̄ locut⁹ sum. Propte
 rea iā istos nō beatificare nequeo neqz suffi
 cio. quos o beata tibi feceris cē deuotos. qz
 traxeris post te. postqz Jesuz benedictū fru
 ctū ventris tui / in odore vnguentozū tuozū
 Quo mō nō beati quibz vbera charitatis la
 ctādo. quibz os pietatis osculandū non de
 dignata fueris ostēdere. Ergo iā oleuz effu
 suz nomētū. Ergo tu fons ortoz. ad emū
 dationē simul r recreationē. cū delectatione
 mirabili mundo datus. Tu p̄t⁹ satietatis
 aque viue salietis in vitā eternā Pute⁹ aqua
 rum q̄ fluūt impetu de lybano cādido padis
 si. Tu ortus r̄situs om̄i genere tā arbor qz
 areolis aromati. Tu iā coronata triūphas
 de capite amana. i. turbulēti. de vertice sanir
 r hermon fetoris r anathematizatōis. de cu
 bilibus leonū. demontibz pardozū. scz ty
 rannide supbozū damnatoz. q̄ luna mura
 bilitatis sunt sub pedibz tuis ad calcanduz.
 Porro sexaginta sunt regine. r octogita cō
 cubine. r adolecētularū nō ē numerus. fm
 vartos aīaz gradus. Una tamē colūba. p̄fe
 cra / quā viderūt filie p̄ adoptionē. et beatissi
 mā p̄dicauerūt regine. que suis domināf as
 sectibz. r p̄cubine querētes p̄cupiscētie remu
 nationē p̄ filiozū boni opis generationē.
 Laudauerūt te. qz beatā te dicēt oēs genera
 tiones. Quā pulcra es r qz decora charissi
 ma i delicijs Sed cui charissima i delicijs
 Illi nēpe / cui⁹ deliciae sunt esse cū filijs homi
 nū. Statura tua assimilata ē palme trium
 phali. r vbera tua botrus vinee germināris.
 virgines. i. ginales affectōes. r sobria ebri
 erate debriātis vsqz ad sanam insanā apud
 stultos seculi. vsqz ad denudationē p volun
 tariā paupratē. Tu delicijs affluēs tota di
 lecto supinniteris / dicens vocē plenaz sensi
 bus inexplcabilibz. Ego dilecto meo. et di
 lect⁹ me⁹ mibi. ¶ Discipul⁹. Eya magister.

Tractatus quartus

euge euge. qd nos agim⁹ obsecro / cantica cā
tico ꝛ exponēdo. cū canticū **Marie** suscepe
ramus. Et ecce nūc in laudes erumpimus.
nūc obsecratiōes interserim⁹. ad q̄s titubat
animus. ad quas hac illacq; defluit oratio
mētis. incerto pede. lingua balba. vag⁹ ocu
lis. gestu vario / quasi fabulādo seu frenesi
ando nos habem⁹. imo veri⁹ nos habemur
rapimur. distrahimur. nescio quo spū. quez
nescimus vñ veniat aut quo vadat. ¶ **Ma
gister.** Valer frater. Quid si nos introdu
ferit ista quā loq̄mur beata / i cellaria regis /
in cellā vinariā cui⁹ est mō clauigera? Quid
stupes? qd miraris si sobriā biberim⁹ ebie
ritatē spūs? Quid si datus fuerit accedere pri
mius. o serenissimas voces amor⁹ audire p
fundi⁹. Tot⁹ ipse gestio me. quē iā nō capio
psiderare. qd vtriq; ꝓtinget / qn̄ dicere phas
ē vnicuiq; nrm. Ania mea liquefacta ē vt di
lectus locur⁹ ē. Fulcite me florib⁹. stipate me
malis. qz amore ei⁹ lagueo. Lena ei⁹ sub ca
pite meo. ꝛ dextera illi⁹ amplexabit me ¶ **Di
scipulus.** Cessm⁹ iā. cessm⁹ spare talia /
qualia amātes sibi somnia fingūt. et ad ince
pta reuertamur. ¶ **Mag⁹.** Que cepta? ¶ **Di
scipulus.** O queso nō memisti? Cur inq̄
ris? Intremus elucidationē cantici beatissi
me ꝛ pulcherrime mulieris cū epithalamio sa
lomonis. ¶ **Magister.** Rimirū istic sum⁹
Aqz em̄ exigunt certū expositiōis ordinē.
que nullo sunt ordine ꝓterta. vel coherētia
q̄ ꝓterea nō vni tm̄ affectui sunt accōmoda.
sed innumeros verbuz qdlibet affectus eru
crat ꝓ audientū qualitate Exponē si potes
dū egrotus assiduis suspit̄is plāgens et sin
gultus ex imo pectore. anhelocq; spū repetit
ha. ha. ha. qd tibi significet ista vox plāgoro
sa. ¶ **Discipulus.** Donat⁹ rīdet dicēs inter
iectōem esse partē orōnis significātis ment⁹
affectuz voce incognita. Quid aut⁹ postulas
voce me incognitā exponere cognoscendā.
¶ **Magister.** Nō pdidit operā ꝛ impensaz
q̄ te puerū docuit orōnis pres. Tu nūc grā
dior effect⁹ / ita cognoscito quēlibet amoris
intimi ꝛ nō ficti voces. ꝓsus incognitā non
amāti. imo nec alienā comprā amāti. si nō q̄
libet ꝓiectura. Exemplū de doloris interie
ctione. dū sanus egrotū audit ꝛ solari q̄rit.
Qui rīdet apud comicū talis aliq̄s. Facile
cū valem⁹ aliq̄s ꝓsilia damus. Tu si hic sis /
aliter sentias ¶ **Discipulus.** Despare doces
elicere nūc hac / nūc istac exultatōes. ꝓ agita
tionē ꝓussionēq; studij vehemētis / paucū

las emicātes scintillas put istas excessiui
amoris hoc vel illud verbū inserit ad aciem
mentis ꝓstringens istaz ꝛ gerens. Aut vero
sub alia similitudine / stude familiaris esse voci
bus amoris / in loco pegrinatiōis tue. nō se
adeo poterūt occultare / qn̄ familiaris i te
magis ꝛ magis ꝓdent. ꝛ intelligibiles. nūc b
mō. nunc altero manifestēt. vel nutib⁹ etiā se
ꝛ gestib⁹ insinuent. Peregrinātes pariter in
exemplū habe. q̄uis barbari sint. Pueros
quoq; colludētes. necdū ꝓfectis resonantes
verbis. q̄ quō se intelligere ꝓsuecūt / imitari
coneris. ¶ Deinde beatā ꝛ pulcherrimā mulie
rum postulemus / vt nos illo respiciat pieta
tis ꝛ amoris oculo / q̄li respecta fuit a deo sa
lutari suo. A q̄ nos impetret respici / saltē vt
amare fleam⁹ exemplo Petri. Respiciat ter
rā cordis nostri / ꝛ faciat cā tremere. Et ab il
lo tremore suo concipiam⁹ spūm salut⁹ / qui
in amoris spūm aliquando trāsformetur. et
hymnū tunc canam⁹ cū alacritate cordūz.
Magnificat aia mea dñm ¶ **Magister.** Ir
ritas meū querendi studijz de plurimis. sed
alioz sum me vocat (vt audis) occupatio do
mestica regularis. Dies crastinus sollicitus
erit i idipm. ¶ **Discipulus.** Expediū mere
peries. ꝓꝓicius sit nobis deus

Sequitur quartus

tractatus ꝓ didragma seu dialogum de ma
rie beatificatione ꝓ notulas. lxxij.

Notula prima

Lce em̄ ex hoc beatā me dicēt
omnes generationes. ¶ **Disci
pulus.** Nōne cor nostrū ar
dens erat i nobis besterno cor
loquio / dū de canticis cantico
rum **Marie** simul ꝛ **Salomonis** ꝓquirere
mus quasi fabulātes pegrini. necnō dilata
to corde videremur anhelādo spūm attrabe
re. ¶ **Mag⁹.** Demini ꝛ visa est renouari vt
agle iuuent⁹ nra senilis qdāmodo ꝛ cana
in exteriori hōie. sed interior renouat de die
in diē si assit ꝛ bñ dei reficiēs ipm. si **Ihs** in
star pegrini nec ꝓinde cognit⁹ se comitē ꝓiū
xerit. si apuerit sensuz nobis vt intelligam⁹
scpturas. hymnoz ꝛ maxime psalmoz ꝛ can
ticorū. O si se talē exhibere dignabit⁹ q̄ loq̄
aie nre. Surge ꝓpera amica mea / columba
mea / fo: mosa mea ꝛ veni ¶ **Discipulus.** O
si iā hycms ꝓgelatōis spūalis trāseat. si gelū